

OETKER, Friedrich, Duits publicist en politicus (Rehren 9 april 1808 - Berlijn 17 februari 1881).

Deze in Duitsland uit zijn ambt ontslagen en vervolgde nationaal-liberale journalist verbleef van oktober 1854 tot augustus '59 in België en verdiepte er zich in de V.B. Daarvan vindt men de neerslag in een belangrijk werk, door J.M. Dautzenberg in het Nederlands vertaald: *De Vlaemsche taelstrijd* (1857). Een jaar later verscheen er een Franse versie van. Met betrekking tot de ontwikkeling van de V.B. sedert het midden van de 19de eeuw, vooral tot de Duits-Vlaamse relaties, verschilt de houding van Oetker in tweeërlei opzicht van die van de andere Duitse bezoekers van Vlaanderen (Uhland, von Ploennies e.a.):

1. Ofschoon ook hij de strijd van de Germaanse broeders tegen vreemde verdrukking toejuichte, bleef hij - in tegenstelling met de anderen - ook na 1871, toen hij lid was van de Reichstag, zijn opvattingen over de V.B. trouw. In latere jaren nam zijn bekommernis om Vlaanderen na de nieuwe politieke constellatie in Europa een duidelijke politieke kleur aan.

2. Oetker spoorde de Vlamingen ertoe aan, hun strijd tegen de romanisering niet uitsluitend op het filologisch-literaire vlak te voeren, maar er een partijpolitek accent aan te geven, een raad die trouwens in vruchtbare aarde viel.

WERKEN: *De Vlaemsche taelstrijd* (1857), vertaald: *Le mouvement flamand* (1858); - *Die Bedeutung der flämischen Bewegung*, in *Die Zeit* (19 juni 1861); - *Der Sprachen- und Rassenstreit in Belgien*, in *Preussische Jahrbücher*, XXIX (1872); - *Belgische Studien* (1876).

LITERATUUR: F. de Cort, *Friedrich Oetker en Vlaamsch België*, in *Nederlandsch Museum* (1877, p. 216-246); - Wippermann, *Oetker, Friedrich*, in *Allgemeine Deutsche Biographie*, XXIV (1887, p. 541-546); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, III (1964); - E. Gubin-Grosjean, *Une étape dans l'évolution du flamingantisme: l'influence de Oetker sur l'orientation politique du mouvement (1857-1861)*, in *Belgisch Tijdschrift voor Filologie en Geschiedenis*, jg. 52 (1974).

PETER H. NELDE